

- प्रियायाः; MAH. 1. 518.: नागैश्च अदश्यत्. — *Part. pass.*
दष्ट N. 14. 12. (gr. 615.). — *Caus.* MAH. 1. 2243.: सर्पैश्च
एनम् अदंशयत्. (Cf. दंश्, gr. *dáxvw*, fortasse *δα-
σύς*; v. दंशित, दंश् praef. सम्; goth. *tahja* lacero; lat.
lacero, mutato *d* in *l*, *densus*; cambro-brit. *danhezu* mor-
dere; hib. *dan-t* «a morsel, portion, share»; russ. *desná*
gingiva; v. दंष्ट्रा.)
- c. त्वि mordere, edere. MAH. 1. 3362.: त्विदशन्त्यः फलानि-
नि.
- c. सम् collidere *dentés, labra*, arcte adjungere, applicare.
M. 2. 1485.: दन्तान् सन्दशतस् तस्य; DR. 7. 9.: सन्द-
ष्टौष्ठ; RAGH. 16. 65.: सन्दष्टवस्त्रिषु अबलानितम्बेषु.
2. दंश् 10. A. (दंशने क. दशदंशने v. scribitur दंश्, gr.
110°.) mordere; videre (दंश् videre ortum esse
censeo e दर्श - v. दृश् - mutato *r* in *n*; sic. Prâcr. *Caus.*
दंसेमि = दर्शयामि).
3. दंश् 10. P. (भाषार्थे क. त्विषि v.; scribitur दंश्, gr.
110°.) loqui; splendere.
- दंश m. (r. दंश् s. अ) 1) morsus, actio mordendi. 2) ves-
pa, asilus. RAGH. 2. 5. 3) lorica.
- दंशन n. (r. दंश् s. अ) lorica. MAH. 1. 564.
- दंशित (a दंश s. इत्) 1) loricated. A. 6. 14. 10. 19. (DR.
6. 19. (lege दंशानानि pro दंशितानि.)
- दंष्ट्रा f. (r. दंश् s. अ in fem.) dens magnus, prominens, ex-
stans. H. 2. 3. 9. (Russ. *desná* gingiva radice cum hoc
vocabulo convenit, nisi cum दन्त cohaeret, ita ut *s* ex
t ortum sit.)
- दंष्ट्राकरालवदन (BAH. e दंष्ट्राकराल - v. कराल - et
वदन os, vultus) exsertis dentibus os habens. H. 2. 3.
- दंष्ट्रिन् (a दंष्ट्रा s. इन्) Adj. exstantes dentes habens. *Subst.*
m. aper. N. 14. 18.
1. दंस् 10. A. (scribitur दस्, gr. 110°.) i. q. 2. दंश्.
2. दंस् 10. P. (scribitur दस्) i. q. 3. दंश्.
- दंष्ट्र 10. P. (दीप्तौ दाहे, scribitur दष्ट्र, gr. 110°.) lucere,
urere. (V. दह, unde दंष्ट्र inserta nasali.)
1. दक्ष 1. A. (वृद्धौ क. स्यन्दे वृद्धौ v.) crescere; se move-

re. (Huc trahi posset goth. *THIH* crescere - nostrum
ge-deihen - nisi pertinet ad तृह.)

2. दक्ष 1. A. (हिंसायाम् क. हन्त्यर्थे v.) laedere, ferire, oc-
cidere.

दक्ष (ut videtur, a r. दक्ष s. अ) 1) aptus, idoneus, habi-
lis, dexter. BHAR. 1. 58. N. 11. 5. 2) rectus, probus, ho-
nestus. BH. 12. 16. SA. 1. 3. (Primitive dexter, v: दक्षि-
ण.)

दक्षिण (v. gr. 279.; ut videtur, a r. दक्ष s. इन्) 1) dexter.
SU. 4. 12. 2) meridionalis, quia meridionalis plaga ei qui
ad orientem se convertit, a dextera est. H. 1. 3. SU. 3. 25.
3) humanus, urbanus, comis. UR. 33. 9. infr., v. दक्षिण्य-
दक्षिणोन् Adv. ad meridiem. SU. 3. 23. (Gr. *δεξιός, δε-
ξι-τερός*; lat. *dex-ter, dex-timus*; hib. *deas* dexter, me-
ridionalis; lith. *dészínė* f. dextera manus = दक्षिणा;
goth. *taihsvó* f. id.; germ. vet. *zesó* dexter, *zesawa* subst.
f. dextera manus; fortasse russ. ЮГЪ *jug* meridionalis
plaga; ЮЖНЫЙ *juschnyj* meridionalis, abjecto *d*, sicut
lat. *Jupiter, Jovis* e *Diupiter, Diovís*, gr. comp. 122.)

1. दक्षिणा f. (fem. praec.) 1) meridionalis plaga. DR. 3. 7.
2) merces, pretium educationis; RAGH. 5. 20.; peracti sa-
crificii, BH. 17. 13. RAGH. 4. 86. in fine comp.

2. दक्षिणा Adv. (a दक्षिण s. अ) meridiem versus.

दक्षिणापथ m. (e praec. et पथ via in fine comp.) meri-
dionalis regio Indiae. N. 9. 23.

दक्षिणावत् (a दक्षिणा s. वत्) pretio sacrificali praedi-
tus. N. 12. 45.

दग्ध v. दह.

दघ् 5. P. (घातने) ferire, occidere; cf. तिघ्.

दङ्घ् 1. P. (scribitur दच्, gr. 110°.) id.

दाड् 10. P. (ut videtur, *Denom.* a दाड, quod fortasse ip-
sum a दम् s. ड, nisi a तड्, mutato त् in ड; cf.
Lass.) percutere, punire. N. 13. 69. RAGH. 1. 25.

दाड m. (v. praec.) 1) baculus, sceptrum; poena. N. 4. 10.
DR. 6. 20. 2) plantae caulis. RAGH. 16. 46.

दाडगौरी f. (e praec. et गौरी) n. pr. *Apsarasae*. IN. 2. 29.